

Daf Yomi – Chullin 28

Limmud, Tuesday 25th December 2018, 14:25

Ian Gamse

Previously on Daf Yomi...

The second chapter of Chullin begins with a mishna that specifies what exactly must be cut for *shechita* to be valid. The talmudic discussion on daf 27 which continues onto daf 28 begins from the question of how we know that the *shechita* cut has to be made in the front of the neck; five textual proofs are offered, the first three of which are rejected. In the course of the discussion attention turns to the difference between *shechita* of animals and that of birds, and to the question of whether bird *shechita* is biblically mandated.

Things we need to know

The act of *shechita* is cutting through the trachea and oesophagus – the “*simanim*”; both in the case of an animal; either one or the other in the case of a bird.

For *shechita* to be valid, five things must be avoided:

- *shehiya* – interrupting the act of *shechita* for the amount of time that it takes to perform one complete *shechita*
- *derasa* – pressing with the knife, rather than drawing it backwards and forwards
- *chalada* – cutting the *simanim* from inside to outside
- *hagrama* – cutting the *simanim* in the wrong place on the neck
- *ikur* – dislodging either of the *simanim* from its place before it is cut

The Torah talks about *melika* in relation to birds, at least within the sacrificial context. *Melika* is breaking the bird's neck with the thumbnail, and must be done from the back of the neck, not the throat.

The key biblical text – Devarim 12:20-22

כִּי-יִרְחִיב ה' אֶל-יָדְךָ אֶת-גִּבְלֶךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר-לְךָ וְאַמְרָתְּ אֲכָלָה בָּשָׂר כִּי-תֵאָוֶה נִפְשָׁךְ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל-אַנֹת נִפְשָׁךְ תֹּאכַל בָּשָׂר. כֹּא כִי-יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֶל-יָדְךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶךָ אֲשֶׁר נָתַן ה' לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָךְ וְאָכַלְתָּ בִשְׂעָרֶיךָ בְּכָל אֹתוֹת נִפְשָׁךְ. כִּב אַךְ כַּאֲשֶׁר יֹאכַל אֶת-הַצִּבִּי וְאֶת-הָאֵיל כֹּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטֶּמְאָה וְהַטְּהוֹר יִחָדּוּ יֹאכְלֶנּוּ.

The Mishna

השוחט אחד בעוף ושנים בבהמה שחיתתו כשרה ורובו של אחד כמוהו רבי יהודה אומר עד שישחוט את הוורידין חצי אחד בעוף ואחד וחצי בבהמה שחיתתו פסולה רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה שחיתתו כשרה

Topics

- The biblical/rabbinic status of bird *shechita*.
- The minimum requirement for bird *shechita* – is it to sever either the trachea or the oesophagus or must it be the trachea?
- R. Yehuda's rule
- Can a half be a majority?

The text

- 1 מאי לאו בעוף דקא בעי ליה לדמיה ליניכא לא בחיה דקא בעי ליה לדמיה ללכא :
- 2 ת"ש מלק בסכין מטמא בגדים אבית הבליעה
- 3 ואי אמרת אין שחיטה לעוף מן התורה נהי נמי דכי תבר ליה שדרה ומפרקת
- 4 הויא לה טרפה תהני לה סכין לטהרה מידי נבלה
- 5 הוא דאמר כי האי תנא
- 6 דתניא ר"א הקפר ברבי אומר מה ת"ל אך כאשר יאכל את הצבי וגוי וכי מה
- 7 למדנו מצבי ואיל מעתה הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש צבי ואיל לפסולי
- 8 המוקדשין מה פסולי המוקדשין בשחיטה אף צבי ואיל בשחיטה ועוף אין לו
- 9 שחיטה מדברי תורה אלא מדברי סופרים
- 10 מאן תנא דפליג עליה דרבי אלעזר הקפר רבי היא
- 11 דתניא רבי אומר וזבחת כאשר צויתך מלמד שנצטוו משה על הושט ועל הקנה
- 12 ועל רוב אחד בעוף ועל רוב שנים בבהמה :
- 13 **אחד בעוף :**
- 14 איתמר ר"נ אמר או וושט או קנה רב אדא בר אהבה אמר וושט ולא קנה
- 15 ר"נ אמר או וושט או קנה אחד קתני אחד כל דהו
- 16 רב אדא בר אהבה אמר וושט ולא קנה מאי אחד מיוחד
- 17 (סימן שחט חצאין גרגרת פגימה דחטאת העוף)
- 18 מיתבי שחט את הוושט ואחר כך נשמטה הגרגרת כשרה נשמטה הגרגרת
- 19 ואח"כ שחט את הוושט פסולה שחט את הוושט ונמצאת גרגרת שמוטה ואינו
- 20 יודע אם קודם שחיטה נשמטה אם לאחר שחיטה נשמטה זה היה מעשה ואמרו
- 21 כל ספק בשחיטה פסולה
- 22 ואילו שחיטה בגרגרת לא קתני משום דגרגרת עבידא לאישתמוטי
- 23 ת"ש שחט שני חצאי סימנין בעוף פסולה ואין צריך לומר בבהמה ר' יהודה אומר
- 24 בעוף עד שישחוט את הושט ואת הורידין
- 25 משום דושט סמוך לורידין
- 26 ת"ש שחט חצי גרגרת ושהה כדי שחיטה אחרת וגמר שחיטתו כשרה
- 27 מאי לאו בעוף ומאי גמרה גמרה לגרגרת
- 28 לא בבהמה ומאי גמרה גמרה לשחיטה כולה
- 29 ת"ש הרי שהיה חצי קנה פגום והוסיף עליו כל שהוא וגמרו שחיטתו כשרה
- 30 מאי לאו בעוף ומאי גמרו גמרו לקנה
- 31 לא בבהמה ומאי גמרו גמרו לוושט
- 32 ת"ש כיצד מולקין חטאת העוף חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר עד שמגיע
- 33 לוושט או לקנה הגיע לוושט או לקנה חותך סימן אחד ורוב בשר עמו ובעולה
- 34 שנים או רוב שנים
- 35 תיובתא דרב אדא בר אהבה תיובתא
- 36 מאי הוי עלה
- 37 מאי הוי עלה כדקאמרת
- 38 דלמא שאני התם דאיכא שדרה ומפרקת מאי
- 39 ת"ש דההוא בר אוזא דהוה בי רבא אתא כי ממסמס קועיה דמא אמר

רבא היכי נעביד נשחטיה [28b] והדר נבדקיה דלמא במקום נקב קשחית	40
נבדקיה והדר נשחטיה האמר רבה וושט אין לו בדיקה מבחוץ אלא מבפנים	41
אמר ליה רב יוסף בריה נבדקיה לקנה ונשחטיה לקנה ולכשריה והדר	42
לפכוה לושט ולבדקיה	43
אמר רבא חכים יוסף ברי בטרפות כר' יוחנן	44
אלמא אחד דקאמר או האי או האי :	45
ר' יהודה אומר עד שישחוט :	46
אמר רב חסדא לא א"ר יהודה אלא בעוף הואיל וצולחו כולו כאחד אבל בהמה	47
כיון דמנתחה אבר אבר לא צריך	48
למימרא דטעמא דרבי יהודה משום דם הוא	49
והתנן רבי יהודה אומר עד שישחוט את הוורידין	50
אימא עד שינקב את הוורידין	51
ומאי עד שישחוט עד שינקב בשעת שחיטה	52
תא שמע וורידין בשחיטה דברי ר' יהודה	53
אימא וורידין צריך לנקבן בשעת שחיטה דברי רבי יהודה	54
תא שמע אמרו לו לרבי יהודה מאחר שלא הוזכרו וורידין אלא להוציא מהן דם	55
מה לי בשחיטה מה לי שלא בשחיטה	56
מכלל דרבי יהודה סבר בשחיטה	57
הכי קאמרי לה מה לי לנקבן בשעת שחיטה מה לי לנקבן שלא בשעת שחיטה	58
והוא סבר בשעת שחיטה אתי דם דחיים שלא בשעת שחיטה לא אתי דם	59
דקריר	60
בעי ר' ירמיה וורידין לרבי יהודה שהה בהן דרס בהן מהו	61
א"ל ההוא סבא הכי אמר רבי אלעזר ואמרי לה אמר ליה ההוא סבא לרבי	62
אלעזר הכי אמר רבי יוחנן מנקבן בקוץ והן כשרין	63
תניא כוותיה דרב חסדא שחט שני חצאי סימנין בעוף פסול ואין צריך לומר	64
בבהמה רבי יהודה אומר בעוף עד שישחוט את הושט ואת הוורידין :	65
חצי אחד בעוף וכו' :	66
אתמר רב אמר מחצה על מחצה כרוב רב כהנא אמר מחצה על מחצה אינו כרוב	67
רב אמר מחצה על מחצה כרוב הכי אמר ליה רחמנא למשה לא תשייר רובא	68
רב כהנא אמר מחצה על מחצה אינו כרוב הכי אמר ליה רחמנא למשה שחוט	69
רובא	70
(סימן חצי קטינא גרגרת פגימה)	71
תנן חצי אחד בעוף ואחד וחצי בבהמה שחיטתו פסולה	72
אי אמרת מחצה על מחצה כרוב אמאי פסול הא עבד ליה רוב	73
מדרבנן דלמא לא אתי למעבד פלגא	74
א"ר קטינא ת"ש חלקו לשנים והן שוין שניהם טמאין	75
לפי שאי אפשר לצמצם	76
הא אפשר לצמצם טהורין	77
אמאי טהורין	78
זיל הכא איכא רובא זיל הכא איכא רובא	79

אמר רב פפא תרי רובי בחד מנא ליכא	80
ת"ש שחט חצי גרגרת ושהה בה כדי [29a] שחיטה אחרת וגמרה שחיטתו כשרה	81
ואי אמרת מחצה על מחצה כרוב איטרפא לה	82
מי סברת בבהמה	83
לא בעוף	84
ממה נפשך אי מחצה על מחצה כרוב הא עביד ליה רובא אי מחצה על	85
מחצה אינו כרוב לא עבד ולא כלום	86
ת"ש הרי שהיה חצי קנה פגום והוסיף עליו כל שהוא וגמרו שחיטתו כשרה	87
ואי אמרת מחצה על מחצה כרוב טרפה הויא	88
אמר רבא שאני לענין טרפה דבעינן רוב הנראה לעינים	89
א"ל אביי ולא כל דכן הוא ומה טרפה דבמשהו מיטרפא היכא דבעינן רובא	90
בעינן רוב הנראה לעינים שחיטה דעד דאיכא רובא לא מיתכשרא לא כ"ש	91
דבעינן רוב הנראה לעינים	92
אלא דכולי עלמא מחצה על מחצה אינו כרוב וכי איתמר דרב ודרב כהנא	93
לענין פסח אתמר	94
הרי שהיו ישראל מחצה טהורים ומחצה טמאים רב אמר מחצה על מחצה כרוב	95
ורב כהנא אמר מחצה על מחצה אינו כרוב	96
והתם מ"ט דרב דכתיב איש איש כי יהיה טמא לנפש איש נדחה ואין ציבור	97
נדחין :	98